

અસલી-મસનવી
ઝેહરે ઈશક.

બાતસવીર

અર્થાત્ ઈશ્કનાર કન્નેવાલે

મુન્શી માહમદ વૈયુખ મુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર
પી.કે.કે.સી. પાર્સન ૭ મુંબઈ.

આ પુસ્તક અનંતવાસી સમતાસીને રાખા, સામતનું આલ
ગોરતાનું મુદ્રણાલયમાં અપાવ્યું.

કીમત આઠ આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ગ્રંથોત્કર્ષક સંગ્રહ
૮૯૭૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૧૨૧ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૧૬૨૨ ૮૨૩

વિષય ૪૪૬૮:૩ ૪૬૮

અસલી.
મસ્નવી ઝેહરે ઈશક.

લિખ કલમ પેહલે હમ્દે રખ્યે વહુદ,
કે હરએક જાપે હે વોહી મોજુદ;
જાતે માયુદ જાવેદાની હે,
બાકી જો કુછ કે હે વોહ કાની હે;
હમ્સર ઉસ્કા નહીં નદીમ નહીં,
સખ હે હાદિસ કાઠ કદીમ નહીં;
મદહે એહમદ જંબાપે કયુંકર આય,
બહેર કુજેમેં કિસ્તરેહ સે સમાય;
જાતે એહમદકા કાઈ ક્યા જાને,
યા અલી જાને યા ખુદા જાને;
મદહે હયદર મેં ખોલીયે જો દહન,
ઈસે આગે નહીં હે જાએ સખુન;
કાન હયદરકા મરતબા સમજા,
કાઈ બંદા કાઠ ખુદા સમજા;
હે બના જાજસે ગુલશને ઈજદ,
હુઈ હર શય હરએકકા ઈમ્દાદ;
રંગે ખુબી અતા ફીયા, ગુલકા,
નાસવો દર્દ બખ્શા બુલબુલકા;

માહકો નુર લુલ્લ હાલે કો,
 ચશ્મ નરગિસકો દાગ લાલે કો;
 રાસ્તી કી અતા સનોખર કો,
 પેચ સુખ્યલકો આખ ગોહર દો;
 સખ્તી સારી ખુતોંક દિલમેંદી,
 ઉદકત ઈન્સાંકી આયો ગિલમે દીં;
 ઈશકસે કોન હે બશર ખાલી,
 કર દીયે જસને ધરકે ધર ખાલી;
 પડતે હેં ઈસ્મેં જનકે લાલે,
 કાલતા હે જાગરમેં ખતખાલે;
 જો કે વાકિફ થે સખ કરીનોં સે,
 ખાક છિનવાઈ ઉન હસીનોં સે;
 ઇસમેં ઉમ્મીદ રખના હે બેખ,
 ભાઈ મજનુસે ક્યા સુલુક કીયા;
 મુંહસે કરને ન દી કુંગા ઈસને,
 મારે ચુન ચુનકે નવજવાં ઈસને;
 ઈસસે જસને ઝરા તપાક કીયા,
 સખસે પેહલે ઉસે હલાક કીયા;
 આતિશે હિજસે જલાતા હે,
 આગ પાની મેં થે લગાતા હે;

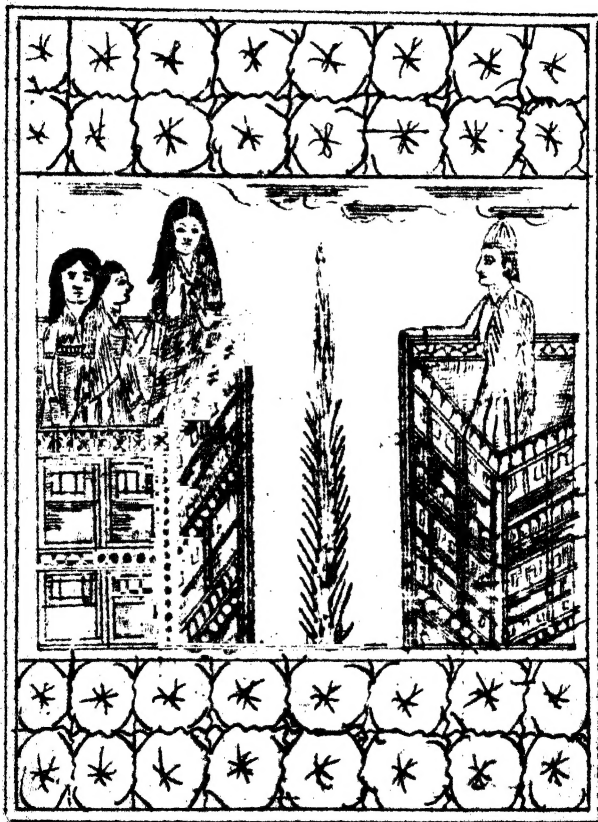
માર ડાલા તમાશ બીનેંડા,
 ઝહેર ખિલવા દીયા હસીનેંડા;
 બસમેં ડાલે ન કિબરીયા ઈસ્કે,
 રહેમ દિલમેં નહીં ઝરા ઈસ્કે;

આગાઝે દાસ્તાન.

એક કિસ્સા અજબ લિખતા હું,
 દાસ્તાને ગરીબ લિખતા હું;
 તાજા ઈસ્તરહ કી હિકાયત હે,
 સુન્ને વાલેંડા જીસે હયરત હે;
 જીસ મહેલેમેં થા હમારા ધર,
 વહીં રેહતાથા એક સોદાગર;
 મરહે અશરાફ સાહિબે દોલત,
 તાજરોમેં કમાલ ઝી ઈઝજત;
 ગમ ન થા કુછ ફરાગ બાલીસે,
 થા બડે ખાન્દાને આલીસે;
 એક દુખ્તરથી ઉસ્કી માહ જીબીં,
 શાદી ઉસ્કી નહીં હુઈથી કહીં;
 સાની ઉસ્કા ન થા વો સુરતથી,
 ગરતે હુર દિલ હકીકત થી;
 સખ્ત નખ્તે ગુલે જવાની થા.
 હુરને યુસુફ ફકત કહાની થા;

ઈસ સિનો સાલપર કમાલ ખલીક,
 ચાલ દાલ ઈન્તિહાકી નસ્તાઅલીક;
 ચશમે બદદુર વો હંસી આંખે,
 રશકે ચશમે ગિઝાલ ચી આંખે;
 થા ને માં બાપકા નઝરકા ડર,
 આંખ બારકર ન દેખતે થે ઉધર;
 થી કમાનેમેં બે અદીલો નઝીર,
 ખુશ ગુલુ ખુશ જમાલ—ખુશ તકરીર
 થા ન ઉસ શહેરમેં જવાબ ઉસ્કા,
 હુસ્ન લાખેમેં ઈન્તેખાબ ઉસ્કા;
 શેઅર ગોઘસે શોક રેહતાથા,
 લિખને પદને સે શોક રેહતાથા;
 રૂખે ગેસુકી લહેર આપતથી,
 ને અદા ઉસકી થી કયામત થી;
 થા થે હુસ ગુલકા જમા ઝૂબ બદન,
 સાદી પોશાકમેં થે સો નેબન;
 સારા ધર ઉત્પે રેહતાથા કુરબાન,
 રહ ગર માંદીથી તો બાપકી જન;
 આંખકા તુર દિલકા ચેનથી વોહ,
 રાહતે જને વાલિદન થી વોહ;

એક દિન ચર્ખપર ને અગ્ર આયા,
 કુછ અધેરાસા હર તરફ છાયા;
 ખુલ્લ ગયા જળ ખરસકે વે બાંદલ,
 કાસ તળ આસમાં પે આઈ નિકલ;
 દિલ મેરા બેઠે બેઠે ધખરાયા
 સયેર કરનેકા બામ પર આયા;
 ખડ્કાં દિલકા જળ બહેલને લગા,
 ધસ તરફ ઉસતરફ ટહેલનેલગા;
 દેખા ઉસ સિમ્ત ને ઉઠા કે નઝર,
 સામનેથી વે કુપ્તે સોદાગર;
 સાથ હમઝોલીયાં બીથી દાચાર,
 દેખતીથી વે આસ્માંડી બહાર;
 બામસે કુછ ઉતરતી જતી થીં,
 ચોહલેં આપસમેં કરતી જતી થીં;
 રેહ ગધ જળ અકેલી વે ગુલર,
 નિગરાં સયેર કા હુઈ હર સુ;
 હુઈ મેરી ને ઉરસે ચાર નિગાહ,
 મુંહસે બે સાખ્તા નિકલ ગઈ આહ;
 હાલ દિલકા કહા નહીં જતા,
 ખુબ સંભલા નહીં ગશ આ જતા;

ન હુવા ગો કલામ ફી મા બેન,
 રહ કલિખમે હો ગઈ બેચેન,
 તીર ઉદ્ધતકા બે લગા ભારી,
 અશક આંખોસે હો ગયે જરી;
 સામને થી ખડી વોહ માહે મુનીર,
 ચુપ ખડાયા મેં સુરતે તસવીર;
 દખતા ઉસકો ખારખાર થા મેં,
 મેહવે હુસ્ને જમાલે યાર થા મેં;
 ગો મેં રોકે હુવે હઝાર રહા,
 દિલપે લેકિન ન ઇખતિયાર રહા;
 ઈસી સુરતસે હોગઈ જખ શામ,
 લાઇ પાસ ઉસકે એક કનીઝ પયામ;
 બેઠી નાહકલી હોલે ખાતી હેં,
 અમ્માં જન આપડી બુલાતી હેં;
 રખપે ગેસુ હવાસે હિલતે હેં,
 ચલીયે અખ દાનોં વક્ત મિલતે હેં;
 સુનકે લોંડી ટ મુંહસે ચે પેગામ,
 ગઈ ઠાઠેસે નીચે વોહ ગુદશમ;
 ઉસકા જલ્વા ન જખ નઝર આયા,
 મેંલી રોતા હુવા ઉતર આયા;

शामसे फिर सड़की भर मरेके,
 रात काटी पुढा पुढा करेके;
 पड गया दिलमें गमसे अक नासूर,
 येही उस दिनसे हो गया हस्तूर;
 दिनमें सोपार पाम पर जना,
 दृषना लालना यसे आना;
 जम न आर्य नजर वहां गुलर,
 करते गमसे निकल पडे आंसू;
 लाभ याहा न हो सका दिल सप्त,
 पये तसकी दुर्घ ये आमदा रक्त;
 गुजरे कुछ दिनतो रंजके भारे,
 अर्ध इप्ससार पड गये सारे;
 हो गई फिरतो अयसी हालते आर,
 नयसे परसोंका हो डार्थ भीमार;
 दिलडा थी गमसे पुढ दुरामोशी,
 लग गध लज्जे मोहरे आमोशी;
 न रहा दिलडा अष्टका यारा,
 सर जहां याहा धडसे हे मारा;
 रंज लाभों तरेहुके सेहते ये,
 लज्जे आमोश अशक जेहते ये;

હિજરસે ગેર હો ગઈ હાલત,
 ગમસે બિલ્કુલ બદલ ગઈ સૂરત;
 હૂવા હાથરાન અપના બેગાના,
 જીસને દેખા મુઝે ન પેહ્યાના;
 દેખે માંબાપને જો યે અંદાઝ,
 રૂહ કાલિબસે કર ગઈ પરવાઝ;
 પૂજા મુઝસે યે ક્યા હે હાલ તેરા,
 કિસતરફ હે બંધા ખયાલ તેરા;
 સચ બતાવે કે ધ્યાન કિસ્કાહે,
 દિલમેં ગમ મેરી જન કિસ્કા હે;
 રંગ કિસ શોઅલાફકા ખાતે હે,
 શમ્યકી તરફ પિધલે જાતે હે;
 ઝંદ ચેહરાહે અરગવાંકી તરાફ,
 દુકડે પોશાક હે કતાંકી તરાફ;
 ડાનસી માહરૂપે મરતે હે,
 સચ કહો કિસકો પ્યાર કરતે હે;
 યે કહો મેહજબીં મિલા હે ડાન,
 તુમકો અયસા હસીં મિલાહે ડાન;
 ખાતે હો પીતે હો ન સોતે હો,
 રોઝ ઉઠ ઉઠકે શબકો ચેતે હો;

નહીં માચલૂમ હે વો ડાન છિનાલ,
 કરદીયા મેરે લાલકા યે હાલ;
 મેરે ખરચેદી જો કુઢાચે જાન,
 સાત બાર ઉસકા મેં કરે દુરખાન;
 અલ્લાહ આમીસે હમતો યૂં પાલેં,
 આપ આફતમેં જાનકો ડાલેં;
 દી તેરે પીછે તદખ સખ અવકાત,
 દિનકોદિન સમઝી ચોર નરાતકો રાત;
 પાલા કિસ્તરહસે તુમહેં જાની,
 ડાન મજત હે જો નહીં માની;
 રેશની મરજીદાંમેં કરતી થી,
 જોકે દરગાહ ચોડી ભરતી થી.
 અબ જો નામે ખુદા જવાન હૂવે,
 અયસે મુશ્તાર મેરી જાન હૂવે;
 હાં મિયાં સચ હે યે ખુદાકી શાન,
 તુમ કરો જાન ખૂઝકર હલકાન;
 હમતો યૂં ઘૂંક ઘૂંક રખખેં કદમ,
 આપ દેતે ફિરે હરઅંક પે દમ;
 હમ યહાં રંજેગમમેં રાતેહેં,
 આપ ગયરેપે જાન ખોતે હે.

યું મિટાવેગે જાનકર હમકો,
 થી ન ઈસ રોઝકી ખબર હમકો.
 દેખતી હું જો તેરા હાલે ઝખૂં,
 ખુશ હોતાહે મેરે જીસ્મકા ખુ.
 યું તો ખરબાદ તૂ શખાખ ન કર,
 મિટી માંખાપકી ખરાખ ન કર.
 કુછ તો કેહ હમસે અપને દિલકા હાલ,
 કિસકા બાયા હે તુઝકો હુસ્નો જમાલ.
 દિલ હૂવા તેરા શેક્તા કિસપર,
 સચ ખતા હે ફરેક્તા કિસ પર.
 કયસા દો દિનમેં જી નિંઢાલ હૂવા,
 દાર્દ ખંદીકા ક્યા ચે હાલ હૂવા.
 આઈના તો ઉઠાકે દેખ ઝરા,
 સુત ગયા દોહી દિનમેં મૂંઢ કયસા.
 સુખ ન ખાનેદી હે ન ખીનેદી,
 કાનસી ફિર હમીદ જીનેકી.
 કિસકી ઉલ્જતમેં હે ચે હાલ કીયા,
 કુછ ન માંખાપકા ખ્યાલ કીયા.
 દિલપે શુઝરા હે ક્યા મલાલ તો કેહ,
 મુંહસે નાશુદની અપના હાલતો કેહ.

ચૂંહી ગર હો ગયા તૂ સોદાઈ,
 દૂર પહોંચેગી ઉરડી રૂસ્વાઈ.
 અયસે દીવાનેસે ભરેગા દેાન,
 શાદી ઝોર બ્યાહ ફિર કરેગા દેાન.
 કરદીયા કિસને અયસા આવારા,
 કે નહીં બનતા અબ દોઈ ચારા.
 આગે તો યે ન થા તૈરા હસ્તૂર.
 કિસે સીખા તુ ઈસ તરેહકે ઉમૂર.
 મેરે તો દેખકર ગએ અવસાન,
 લયલા મજનુકે તૂને કાટે કાન..
 ખાતેં યે વાલિદેનકી સુનકર,
 ઝોર એક કલ્મ પર લગા નશ્તર.
 શર્મકે મારે મૂંહકા દાંપ લીયા,
 કુછ ન માંખાપકો જવાબ દીયા.
 ગુઝરા યા તક તો અબ હમારા હાલ,
 અબ બયાં ઉન્કા હોતા હે એહવાલ.
 મેં તો ખાએ હૂવે થા ઈશકકા તીર,
 પર હૂઈ ઉન્કે દિલપેલી તાસીર.
 છલકે આંખોંકે દાનોં પયમાને,
 દિલસગા આપહી આપ ધખરાને.

આતિશે ઈશકકા ઉઠા ને ધૂંવા,
 ખાતોં ખાતોંમિં બઢ ગયા ખફકાં.
 ગોશ ફરીયાદે કલ્પ સુન્ને લગે,
 ખુદખખુદ હાથ પાઈ ધુનને લગે.
 દર્દો ગમ દિલકો આગયા ને પસંદ,
 સોના રાતોં કો હો ગયા સોગંદ.
 બેહરે ઉદ્દત ઉસે દિયોને લગી,
 એક ઉલ્જનસી દિલકો હોને લગી.
 ઘટને તાકત લગી ને રોઝ બરોઝ,
 આતિશે હિજર હો ગઈ દિલસોઝ.
 દાગ બું બું જીગરકે જલતે થે,
 અશક ગર્મ આંખસે નિકલતે થે.
 ગર્મ નાલેથે લખપર આહે સદે,
 દિલમેં હોતાથા મીઠા મીઠા દર્દ.
 યૂં તડપતાથા ઉસ્કે સીનેમેં દિલ,
 જીસ્તરાહ લોટ તાઈરે બિસ્મિલ.
 હોગઈ જખ કમાલ હાલતે ઝાર,
 શખકો રેહને લગા ઉસેબી ખુખાર.
 સય હે કિસતર્હજી ઉદાસ ન હો,
 કોઈ હુમરાઝ લી ને પાસ નહો.

ન રૂકા ઉરે રોકે દિલેઝાર,
જમે બાકી રહા ન સત્રો કરાર.
લિખને પડનેસે થાજે ઉરેકા ઝાક,
સોચકર દિલમે લિખ્યા એકખતે શોક.
બેઝ મુઝેકા વોહ બેખતર નામા,
ઉરસે લિખ્યા મગર ન સરનામા,
એક મામાને આંકે ચુપકસે,
ખત દીયા ઉન્કા હાથમે મેર.
ખોલકર મેને જો ઉસે ઢખા,
કુછ અજબ દર્દસે યે લિખ્યા થા.

નામએ નાઝનીન.

હો યે માલૂમ તુમકા બાઅદે સલામ,
ગમે કુરકતસે દિલ હે બેઆરામ.
અપને કોઠે પે તુ નહીં આતા,
દિલ હમારા બહોતહે ધખરાતા.
શિકલ દિખલાદે ફીખ્રીયાકે લીધે
બામખર આ ઝરા ખુદા કે લિયે.
ઈસ મહોબ્બતપે હો ખુદાકી માર,
જતને યું કરદીયા મુઝે સાચાર.

સારે ઉદકતને ખોદીયે ઓસાન,
વર્ના યે લિખતીમેં ખુદાકી શાન.
અખ કાઈ ઈસ્મેં કયા દલીલ કરે,
જસેકા ચાહે ખુદા જલીલ કરે.

જવાબે નામા.

પઢકે મેંને લીખા યે ઉન્કા જવાબ.
ક્યાલિખું તુમકો અપના હાલે ખરાખ.
ખન ગઈ યાં તો જનપર મેરી,
ખુખ લી આપને ખખર મેરી.
હિજમેં મરકે જિંદગાની કી,
અખલી પુછા તો મહેરબાની કી.
જખસે દેખાહે આપકા દીવાર,
દિલસે જાતા રહાહે સંઘો કરા.
રોજ તપસે ખુખાર રેહતા હે,
સરપે એક જન સવાર રેહતા હે.
તેરે કઢમોંકી હું કસમ ખાતા,
હોશ દો દો પહેર નહીં આતા.
પુછતા હે જો કાઈ આકર હાલ,
ઝોર હોતા હે દીલકો મેરે મલાલ.

કહું કિસ કીસસે ઇસ કહાની કો,
 આગ લગ જાય ઇસ જવાની કો.
 હોગઈ હે કુછ અયસી તાકતતાક,
 ઉઠ નહીં સકતા ખારે રંજે ફીરાક.
 હિલકે પાની પીયા નહીં જતા,
 વર્ના હુકમ આપકા ખજ લાતા.
 પાતા તાકત ને તાલીમે દીદાર,
 ખામ પર આપ આતા સોસો ખાર.
 પહોંચ્યા જીસ વકતસે તેરા મકતુખ,
 જિંદગીકા બંધાહે કુછ અસ્લુખ.
 રંજ રાહતસે ગર બદલ જાએ,
 ક્યા અજબ હે ને દીલ સંબલ જાએ.
 પેશ કદમી ને તુમને કી મેરે સાથ,
 ઇસ્મેં જિલ્લતકી કાનસી હે ખાત.
 નહીં ઇસ્મેં કુછ આપકા હે કુસુર,
 મેરી ઉલ્કતકા યે અસર હે હુઝુર.
 ઈશકકા હે મેરે અસર વહ્લાહ,
 વરનાતુમ લીખતી યે મઆઝ અલ્લાહ.
 તુમતો વો લોગ હોતે હો જલ્લાહ,
 નહીં સુનતે કાઈ કરે ફરીયાદ.

હો બસાસે કીસી હાલ ખુરા,
 કોઈ મરજય તુમકો કયા પરવા.
 નહીં મુશ્કિલ તુમહારા બલ જાએ,
 દમબી આશિકા ગર નિકલ જાએ.
 અખમે લીખતા હું આપકો ચે હુઝુર,
 વસ્લકી ફીક આહીયે હે ઝુર.
 ઈસમે ગદ્દલતકી તુને ગર અય માહ,
 હાલ હોગા મેરા કમાલ તબાહ.
 ગર હે હિજરે મેરી હાલત,
 ગમ ઉઠાનેકી અખ નહીં તાકત.
 દિલપર આફત અજબ આઈ હે,
 જન બચ જાએ તો ખુદાઈ હે.
 રહકો કિસ ધડી કરાર આયા,
 ગશને કુરસત જે હી ખુખાર આયા.
 તપિશે દિલને ગર કીયા હુશીયાર,
 વહેમ આને લગે હઝાર હઝાર.
 દિલકી વહેશતને ગર કીયા કુછ જેશ,
 વોખી જાતે રહે જે આએ ચે હોશ.
 આશના દોસ્ત આ ગએ જે કબૂ,
 જીસ્ને દેખા નીકલ પડે આંસુ.

ઝુટ સમજેં ઇસે હુઝુર નહીં,
 જન જતી રહે તો દુર નહીં.
 મર ગયે હમતો રંજે દુરકત સે,
 પર ખબર હી ન અપની હાલત સે.
 અખ જો લેજીયે આપને તેહરીર,
 હેયે લાઝિમ કે વોહ કરો તદખીર.
 સખ્તીયાં હીજકી બદલ જાએ,
 દિલકી સખ હસરતેં નિકલ જાએ.
 દુક ખત મેનેયે કહા હસે,
 જદદ ઈસકા જવાબ લા હસે.
 ચહોંયાં જખ ઉન તલક મેરા મકતૂબ,
 હસકે પોલેકે વાહ વા ક્યા ખુબ.

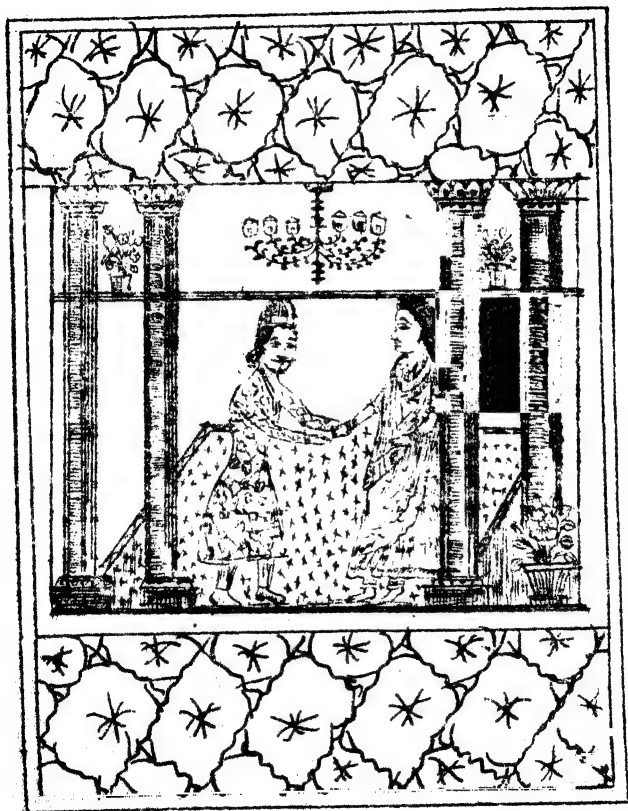
જવાબે મતલુબા.

ફિર કીયા ચે જવાબ મેં તેહરીર,
 કુછ કઝાતો નહીં હે દામનગીર.
 ઝિક્ક ઈન ખાતોંકા યહાં ક્યા થા,
 છેડને કા તેરેયે લિખ્યા થા.
 અયસી ખાતેંથીં કબ યહાં મંઝુર,
 થા પ્રકત તેરા ઈમ્તેહાં મંઝુર.
 ચે તો લીખ્જેયે સખ હસી કે કલામ,
 ખરના ઈન ખાતેંસે મુઝે ક્યા કામ.

મુઝકા અયસીથી ક્યા તેરી પરવા,
 બામપર તુ બલાસે આંકે ન આ.
 બાતથી યે કમાલ અકલસે દુર,
 ઝુટ લિખનેપે હો ગએ મગર.
 તુઝપે મરતી મેં ક્યા કયામતથી.
 ક્યા મેરે દુશ્મનોંકી શામત થી,
 મેરી જાનિબસે યે ગુમાં ક્યા ખુબ,
 ઝુટ જમ જમસે હે બહોત મરગુબ.
 યે ન સમઝા કે માજરા ક્યા હે,
 ચુંબી કોઈ કિસી કો લિખતા હે.
 કાલા દાના ઝરા ઉતરવા લો,
 રાઈ નુન ઈસ સમઝપે કર ડાલો;
 તુઝપે મરતેલી ગર મેરે બદખવાહ,
 યું ન લિખતી કબી મઆઝ અહ્વાહ;
 જાન પાપોશ સે નિકલ જતી,
 પર તખીઅત ન યું બદલ જતી;
 અયસી બાતોંમેં હોના હે બદનામ,
 ફિર ન લિખયેગા ઈસ તરેહકે કલામ;
 રંજ આજતાહે ઈસ કદસે,
 ન બહે આદમી કબી હુદસે;

ક્યા સમજકર લિખાયા એ મઝમું,
 અચ્છી હોતી નહીં હે ઈત્ની દુઃ;
 જીમે ઠાની થી ક્યા ખતાવો તો,
 ખાનગી કસ્બી કાઠ સમજે હો;
 માલગદી નહીં યહાં કાઠ,
 ને કરે તુપસે ગરમીયાં ઘર્થ;
 દેખ તેહરીર ફેલ લાગ્યે આપ,
 ખુબ જલદી મઝમે આગ્યે આપ.
 તાલિયે વસ્લ ને કુવે હમસે,
 હેગા સાદા મિઝાબ જમ જમસે.
 રહી કુછ રોઝતો ચેહી તેહરીર,
 ફિર મુવાફિક કુધ મેરી તઠદીર.
 કુવે હસ ખુબસે વસ્લ કે ધકરાર,
 હઠ ગઈ દરમિયાસે સખ તઠરાર;
 ને કહાયા અદા કીયા હસ્ને,
 વાઅદા એક દિન વફા કીયા હસ્ને.
 રાતબર મેરે ઘરમે રહેકે ગઈ,
 સુખહેકે વક્ત ફિર એ ઠહેકે ગઈ.
 ખાત ઈસ દમકી યાદ રખીયેમા,
 એક દિન વો મઝાબી ચખીયેગા.

બિગડેલી જખ ન કુજ ખન આગેયી,
 આપકે ખીછે જન જાયેગી.
 સુનકે મેને દીયા ચે હસકે જવાખ,
 ન કરે દિલકે ઈસ કદર બેતાખ.
 બકતી તુમ ક્યા હો ચે ખુદા ન કરે,
 ચે સિતમ હોવે કિશીયા ન કરે.
 ઉમ્મર હમ વફા ન તોડેમે,
 જીંદગી બર ન મુંહકા મોડેમે.
 હો મેરી જન જતી હું અખતો
 યાદ રખીયેગા મેરી સોહબતકે;
 જો ખુદા ફિર મિલાયગા તુમસે,
 તો કહુંગી ફિર હાલ આ તુપસે.
 પ્યાર કરતીથી જો વો મેરતે હુર,
 રખ્યા મિલનેકા ઉસ્ને મે દસ્તુર;
 પંજથુંબા કો જતીથી દરગાહ,
 વાંસે આતીથી મેરે ધર વો માહ.
 એશ હોને લગે મેરે ઉન્કે,
 મેર જલને લગે ચે સુન સુનકે.
 હંતિકાક અયસા ફિર હુવા નાગાહ,
 હો મહીને તલક ન આઈ વોહ માહ.

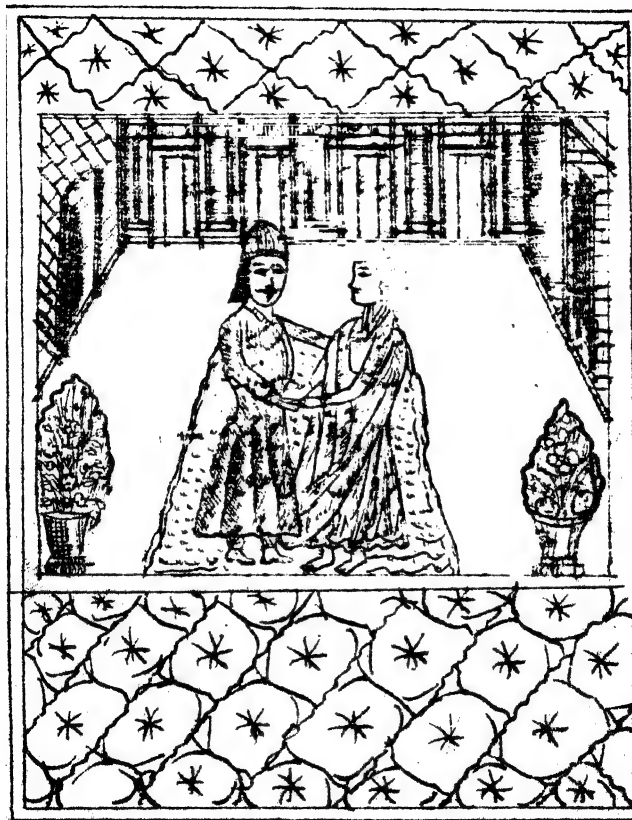
કેવળ સખ હો ગયે પયામો સલામ,
 ન રહી શિકલે રાહતો આરામ;
 તખ્તઅકા હો ગઈ પરેશાની,
 અકલકોથી અજળ હયરાની;
 દિલકા તરવીશથી ચે હદસે ઝિયાદ.
 દરઅતન પડગઈ ચે કયા ઉફતાદ;
 થી ન મુઝસે યહાં કિસીસે લાગ,
 કિસને ઈસ તરહકી લગાઈ આગ;
 દિલમેં ઉરકે ચે કિસને ખલ ડાલા,
 જો મેરે અશમેં ખલલ ડાલા;
 કુછતો અયસા હુવા હે અફસાના,
 જો યહાંતક ન હો સકા આનાં;
 નહીં માઅલુમ ક્યા પટી ઉફતાદ,
 જો પ્રામોશ કી હમારી યાદ;
 કોન અયસા હે જાય ધર ઉરકે,
 કિસકા લેજુ મકાન પર ઉરકે.
 કયું ન બેઝાર હું મેં જીનેસે,
 નહીં દેખા હે દો મહીનેસે.
 જન આંખોમેં ખિંચકે આઈ હે,
 અબ નહીં તાકતે જુદાઈ હે.

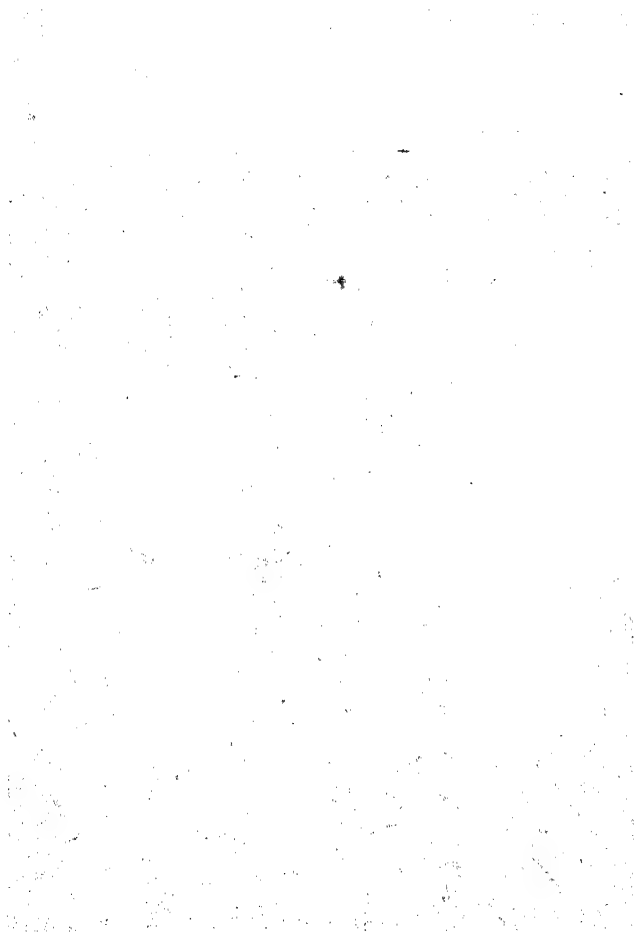
કરલીયા હો ચુકા જહાંતક જખ,
 અખ કહો દિલ કરે કહાંતક સખ.
 હો મહીને ન દેખે જખ ગુલકો,
 ચેન કિસ તરહ આએ ખુલખુલકો.
 રાત કિસ તરહ પર ગુઝારી જય,
 કિસ તરહ દિલકી બેકારી જય.
 તખ્ત પર કિસ તરહ બહેલ જએ,
 જુસ્મસે રૂહ જખ નિકલ જએ.
 આઈ નવચંદી ઈત્તેમેં નાગાહ,
 ઈસ બહાનેસે આઈ વોહ દરગાહ.
 ખસકે મરતીથી નામપર મેરે,
 છુપકે આઘ વહાંસે ધર મેરે;
 થી ન દુરસત જો અશક બારીસે,
 ઉતરી રાતી હુઈ સવારીસે;
 ફિર લિપટકર ગલે મેરે એકબાર,
 હાલ કરને લગી વો યું ઈઝહાર;
 વસીયત નામા.

અકરૂખા મેરે હો ગએ આગાહ,
 તુમસે મિલનેકી અખ નહીં કોઈ રાહ;
 મશવરે હો રહે હેં આપસમેં,
 ભેજતે હેં મુઝે બનારસમેં:

વોં છુટે હમસે જીસેકો પ્યાર કરે,
 જપ્ત કયું કરે એ ઇખ્તિયાર કરે
 ગો ઠિકાને નહીં હે હોશો હવાસ;
 પર એ કહનેકો આઈ હું તેરે પાસ,
 બચે ઇબરત સરા એ પ્રાની હે;
 મુરિદ મર્ગ નવ જવાની હે;
 જાંચે જાંચે મકાન એ જીનકે,
 આજ વો તંગ જોર મેહે પડે;
 કલ જહાં પર શિયુદ્ધો ગુલથે,
 આજ દેખા તો ખાર ખિલકુલ થે;
 જીસ ચમનમેં થા ખુલખુલોંકા હુન્નુમ,
 આજ હસ જાહે આશીયાનમે ખુમ;
 ખાત કલકી હે નવજવાન એ જો,
 સાહિબે નોખતો નશાન એ જો;
 આજ ખુદ હેં ન હેં મકાં ખાકી,
 નામકોશી નહીં નશાં નહીં ખાકી;
 ગેરતે હુર મેહજબીં ન રહે,
 હેં મકાં ગર તો ક્યા મકીં ન રહે;
 જો કુ થે ખાદશાહે હક્ત ઈકલીમ,
 હુવે જા જાકે જોરે ખાક મુકીમ;

કાઈ લેતા નહીં અખ ઉરકા નામ,
 કાનસી ગોરમેં ગયા બેહરામ;
 અખ ન રસ્તમ ન સામ બાકી હે,
 એક ફકત નામહી નામ બાકી હે;
 કલ જે રખતે થે અપને ફરકપે તાજ,
 આજ હેં ફાતહે કા વો મોહતાજ;
 થે જે ખુદસર જહાનમેં મશહુર,
 ખાકમેં મિલગયા સખ ઉન્કા યુર;
 ઈત મિટટીકા જે ન મલતેથે,
 ન કબી ધુપમેં નિકલતે થે.
 ગરદિશે ચર્ખસે હલાક હુવે,
 ઉસ્તખ્વાં તકલી ઉન્કે ખાક હુવે;
 થે જે મશહુર ક્યસરે ફગદુર,
 બાકી ઉન્કા નહીં નશાને કુયુર;
 તાજમેં જીન્કે ટકને થે ગોહર,
 ઠોકરે ખાતે હેં વો કાસચે સર;
 રશકે યુસુફ જહાંમેં થેં જે હસીં,
 ખા ગચે ઉન્કા આસ્માનો ઝમી;
 હર ધડી મુન્કલિય ઝમાના હે,
 પેહી દુન્યાકા કારખાના હે;

હે ન શીરી ન કોહન કા પતા,
 ન કિસી જહે નલ દમનકા પતા;
 બુઝે ઉલકત તમામ ફેલી હે,
 બાકી અબ કેસ હે ન લેલી હે;
 હર સહેર તારીને ખુશ ઈલ્હાન,
 પઢતે હેં કુલો મન અત્રયહાક્ષન.
 માતસે કિસ્કો રસ્તગારી હે,
 આજ વો, કલ હમારી બારી હે.
 જિંદગી બે સખાત હે ઈસ્મેં,
 માત એને હયાત હે ઈસ્મેં.
 હમલી મર જન દેદેં ખાકર સમ,
 તુમ ન રોના હમારે સરકી કરમ.
 દિનકો હમ જોલીમાં બેહવાના,
 યા મેરી કબ્રપે ચલે આના.
 જોકે રેહના ન ઈસ મકાનસે દુર,
 હમ જો મર જોએં તેરી જાનસે દુર.
 રહ બટકેગી ગર ન પાએગી;
 હુંદને કિસ તરફ કો જાએગી.
 રોકે રેહના બહોત તબીઅત કો,
 યાદ રખના મેરી બસીયન કો.

ઝખ્ત કરના અગર મલાલ રહે,
 મેરી ફરવાઈ કા ખયાલ રહે.
 મેરે મરનેકી જખ ખખર પાના,
 યું ન દોડે હુવે ચલે આના.
 જમ્મ્ય હોલેં સખ અકરૂખા જરદમ,
 રખના ઉસવકેત તુમ વહાપે કદમ.
 કહે દેતી હું જી ન ખોના તુમ,
 સાથ તાબુત કે ન રોના તુમ;
 હો ગચ્ચે તુમ અગરચે સોદાઈ,
 દુર પહોંચેગી મેરી ફરવાઈ;
 લાખ તુમ કુછ કહો ન માનેગેં,
 લોગ આશિક હમારા બનેગેં;
 તાઅનાઝન હોંગે સખ ગરીબો અમીર,
 કાઝ પર બેઠના ન હોકે પ્રકીર;
 સામના હો હઝાર આફતકા,
 પાસ રખના હમારી ઈઝઝતકા;
 જખ જનાઝા મેરા અઝીઝ ઉઠાચેં,
 આપ બેઠે વહાં ન અરક બહાચેં;
 મેરી મિન્નતપે ધ્યાન રખીયેગા,
 ખંદ અપની ઝખાન રખીયેગા

તઝકિરા કુછ ન કીજગા મેરા,
 નામ મુંહસે ન લીજગા મેરા;
 અશક આખોસે મત બહાઈયેગા,
 સાથ ગેરોંકી તરહ જાઈયેગા;
 આપ કંધા ન દીજીયેગા મુઝે,
 સખમેં રૂસ્વા ન કીજીયેગા મુઝે;
 રંગ દિલકે બદલ ન જાએં કહીં,
 મુંહસે નાલે નિકલ ન જાએં કહીં.
 સાથ ચલના ન સરકે ખાલ ખુલે,
 તા કિસી શખ્સપર ન હાલ ખુલે.
 હોતે આતિશકે હેં યે પરકાલે.
 તાડ જાતે હેં તાડતે વાલે.
 હો ખયાં ગર કિસી જગે મેરા હાલ.
 તુમ ન કરના કુછ ઉસ તરકકે ખયાલ.
 ઝિક્ક સુનકર મેરા ન રોદેના,
 મેરી ઈઝઝત ન તુમ ડિઓ દેના.
 રંજે દુરકત મેરા ઉઠા લેના,
 જી કિસી આરસે લગા લેના.
 હોગા કુછ મેરી યાદસૈ ન હુસુલ,
 દિલકા કર લેના આરસે મશગુલ.

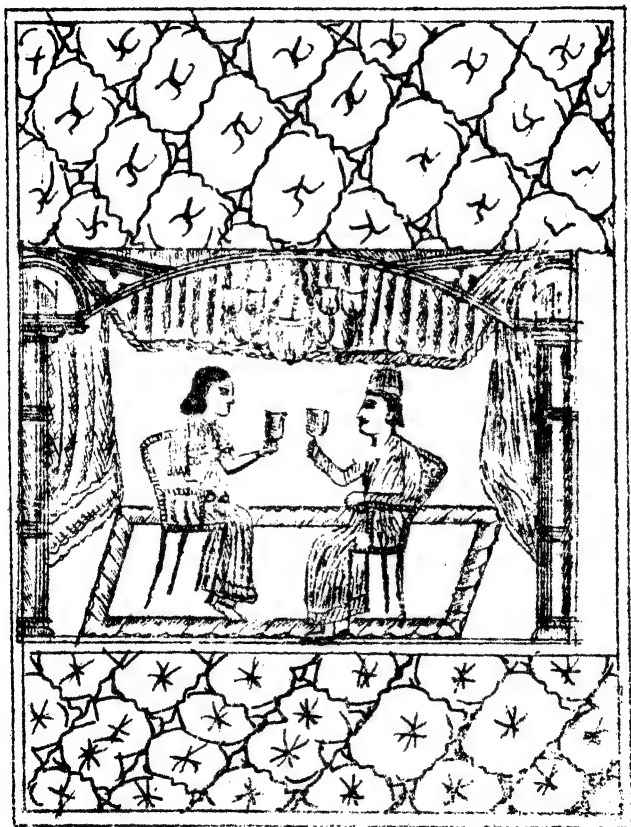
જાંર કરના ન મેરા મેં કુરખાં,
 સુનલો ગર અપની જન હેતો જહાં.
 દે ન જિંકો કબી ખુંદા કોઈ દર્દ,
 હોતા નાચુક કમાલહે દિલે મર્દ;
 દિલમેં કુઠના ન મુઝસે છુટકે તુમ,
 જન દેના ન ખુટ ખુટકે તુમ;
 આંકે રોલેના મેરી કબ્રકે પાસ,
 તા નિકલ જાએ તેરે દિલ્લી બહાર;
 આંસુ ચુપકસે દો બહાલેનાં,
 કબ્ર મેરી ગલે લગા લેના;
 અગર આ જાએ કુછ તખીઅત પર,
 પઠના કુરઆન મેરી તુર્બત પર;
 મુન્યાએ દિલ મેરા ખિલા જના,
 કુલ તુરતખતપે દો ચડા જના;
 રોક કરના ન અપના હાલે ઝંખું,
 યું ન હો જાય દુશ્મનોં કો જીનું;
 દેખીયે કિસ તરેહ પડેગી કલ,
 સખ હોતી હે મંઝિલે અન્વલ;
 મેરી મરકત પે રોઝ આના તુમ,
 ફાતકાસે ન હાય ઉઠાના તુમ;

હે યે હાસિલ સખ ઈતની બાતેસે,
 મિટી દેના તુમ અપને હાથેસે;
 હમ ભર ડાન કિરેકા રેતા હે,
 ડાન સાહબ કિસીકા હોતા હે.
 કબી આ જય ગર હમારા ધ્યાન,
 જનના હમપે હો ગઈ કુરબાન.
 દિલપે કુછ આને દીજીયો ન મલાલ,
 ખવાબ દેખ્યા થા ફીજીયો યે ખયાલ.
 રંજે રાહત જહામિં તોઅમ હે,
 કબી શાદી હે ચોર કબી ગમહે.
 હે કિસી જપે જશન શામો પગાહ,
 હે કિસી જ સદાએ નાલઓ આહ.
 મર્ગકા કિરેકા ઇન્તિઝાર નહીં,
 ઝિન્દગીકા કુછ એતિબાર નહીં.
 ફિર મુલાકાત દેખે હોકે ન હો,
 આજ દિલ ખોલકે ગલે મિલલો.
 ખુબસા આજ દેખ લાલ લોં તુમ,
 દિલકી સખ હસરતેં નિકાલ લો તુમ.
 આવ અચ્છી તરેહસે કરલો પ્યાર,
 હે નિકલ જય કુછતો દિલકા ખુબાર.

દિલમેં બાકી રહે ન કુછ અરમાં,
 ખુબ મિલલો ગલેસે મેં કુરખાં.
 હાથતક હોગી ફિર યે ખાત કહાં,
 હમ કહાં તુમ કહાં યે રાત કહાં;
 ઠહલો સુનલો ને કુછકે જીમેં આય,
 ફિર ખુદા જાને કયા નસીબ દિખાય;
 દિલકો અપને કરે મલુલ નહીં,
 રોને ધોનેસે કુછ હુસુલ નહીં;
 હમકો ગાડે ને અપને દિલકો કુઢાય,
 હમકો હય હય કરે ને અરક બહાય;
 હમ તુમકો તો હે અલી ખેના,
 દિન બહોતસે પડે હે રો લેના;
 બાહેં દોનોં ગલેમેં ડાલ લો આજ,
 ને ને અરમાં હોં સખ નિકાલલોઆજ;
 ફિર ખુદા જાને કયા મશીયત હે,
 ઈતની સોહબત બહોત ગનીમત હે;
 કિસ્કો કલ બેઠકે કરોગે ખ્યાર,
 કિસ્કી લોગે બલાઅેં તુમ હરખાર;
 કલ ગલેસે કિસે લગાવોગે,
 યુ કિસે ગોઠમેં બિઠાવોગે;

હાલ કિરકા સુનાયગી આકર,
 કિરકી મામા બુલાયગી આકર.
 હમતો ઉઠતે હેં ઇસ મકાનસે કલ,
 અબતો જાતે હેં ઇસ જહાનસે કલ.
 યાદ ઈતની તુમ્હેં દિલાતે જાએ,
 પાન કલક લીયે લગાતે જાએ.
 હો ચુકા આજ જો કે થા હોના,
 કલ બસાએંગે કબ્રકા કોના.
 ખાકમેં મિલતી હેં યે સુરતે એશ,
 ફિર કહાં હમ કહાં યે સોહબતે એશ.
 દુખલો આજ હમકો જી ભરકે,
 કોઇ આતા નહીં હેં ફિર મરકે.
 ખતમ હોતી હેં જિન્દગાની આજ,
 ખાકમેં મિલતી હેં જવાની આજ.
 ચુપ રહો કયું અબસલી રાતે હો,
 મુશ્ત કહિકો જાન ખોતે હો.
 સમજો ઈરકો શયે ખરાતકી રાત,
 હમ હેં મેહમાં તુમ્હારે રાતકી રાત.
 ચેન દિલકોં ન આએગા તુઝ બિન,
 અબકે બિછડે મિલેંગે હશ્રક દિન.

અખ તુમ ઈત્ની દુઝ્યા કરેં મેરી જાં,
 કલકી મુરિકલ ખુદા કરે આસાં,
 ફલ ઉધાયા ન જિન્દગાનીકા,
 ન મિલા કુછ મઝા જવાનીકા,
 દિલમે લેકર તુમહારી યાદ ચલે;
 હાથ દુનિયાસે નામુરાદ ચલે;
 કેહતી હે ખાર ખાર હિમ્મતે ઈશક,
 હે ચેહી મુક્તઝાએ મેરતે ઈશક;
 ચાર પાઈ પે ઢાન પટક મરે,
 ઢાન યું એડીયાં રગલક મરે;
 ઈશકકા નામ કયું રિઓ જાએ,
 આજહી જાન કયું ન ખો જાએ;
 જખ તલક ચર્ખ એ મદાર રહે,
 એ ફસાનાલી યાદગાર રહે;
 ખોલી ધખરાક ફિર હહેર મેરી જાન,
 કુછ સુનાલી કે ક્યા ખજાઈસ આન;
 હસરતે દિલ નિગોડી ખાડી હે,
 ચાર ચહાં રાત થોડી ખાડી હે;
 ગાદમે અપની ફિર બિઠાલો જાન,
 ફિર ગલેસે હમે લગાલો જાન.

ડાલદો ફિર મલેમેં હાથોંડો,
 ફિર ગિલોરી ચખાકે મુંહમેં દો;
 ફિર કહાં હમ કહાં ચે સોહખતે ચાર,
 કરલો ફિર હમકો લીચલીચકે પ્યાર.
 ફિર મેરે સરપે રખદો સર અપના,
 રખદો ફિર ગાલ ગાલપર અપના.
 ફિર ઈસીતરહ મુંહસે મુંહકો મલો,
 ફિર વોહી ખાતેં પ્યારડી કર લો;
 લહેર ફિર ચઢ રહી હે કાલોંડી,
 ખુ સુધાં દો તુમ અપને ખાલોંડી;
 ફિર હમ ઉઠને લગે બિડાલો તુમ,
 ફિર બિગડ જાએં હમ મનાલો તુમ;
 ફિર લખોંડો ચખાકે ખાત કરો,
 ફિર ઝરા મુસ્કુરાકે ખાત કરો.
 ફિર બલાએં તુમહારી ચાર લેં હમ,
 આવ ફિર સરસે સર ઉતાર લેં હમ.
 રો ન ઈસ્તરાફસે તુ ઝારો કતાર,
 દુશ્મનોંડો કહીં ચઢે ન ખુપ્યાર.
 આપ અગ્ગે ભલે બિગડ જાએં,
 આર લેનેકે દેને પડ જાએં.

કાટ લે કાઠ ધડસે સર મેરા,
 બાઝ પીકા ન હો મગર તેરા.
 મેં દિવો જાણે હું દિલ તેરી,
 લેક મર જાઉં મેં બાઝ તેરી.
 અબ તુ કયું ઠંડી સાંઝ ભરતા હે,
 કયું મેરે દિલકે ટુકડે કરતા હે.
 મેં અબી તો નહીં ગઈ હું મર,
 કયું સુજાઈ હેં આંખે રોરો કર.
 ધસ કદર હો રહા હે કયું ગમગીં,
 કયું મિટાતા હે અપની જાને હજીં.
 કર ન રોરોકે અપના હાલ જયું,
 અરે ઝાલિમ અબી તો જીતી હું;
 અશક બેહતે હેં ના ગવાર તેરે,
 તુ ન રો હો ગઈ નિસાર તેરે;
 અયસે કિસ્સે હજાર હોતે હેં,
 યું કહીં મરદુઅબી રાતે હેં;
 યું તો આંસુ ન તુ બહા અપને,
 દિલકો મજબુત રખ જરા અપને;
 રંજમે મેરે કુછ ઉદાસ ન હો,
 યું તો સિલ્સિલ બદ હવાસ ન હો;

તુમતો ઈત્નેમેં હો અચ્ચે રંજુર,
 થક ગચ્ચે ચ્યાર અલી હે મંઝિલ દુર;
 ઈસી ગમને તો મુઝકો મારા હે
 સદમા તેરા નહીં ગવારા હે.
 અપને મરનેકા કુછ નહીં હે અલમ,
 દિલમેં મેરે ફક્ત હે ઈસ્કા ગમ.
 જાન હમને તો ઈસ તરેહુ ખોઈ,
 કોન તેરી કરેગા દિલ જોઈ.
 આકે સમઝાયેગા જુઝાયેગા કોન,
 ઈસ તરેહુસે ગતે લગાયેગા કોન.
 કોન રોકેગા ઈસ મુસીબત કો,
 કિસ્સે કેહુ જાઉં ઈસ વસીયત કો.
 જી લગેગા ન સાથ મેં ઈસ્કા,
 દિલ લીયે રેહના હાથમેં ઇસકા.
 પર મેં અબ ઈસ્કો ક્યા કરૂં કમબખ્ત,
 આસ્માં દુર હે ઝમીન હે સખ્ત;
 ગો કે ઉકબામેં રૂસિયાહ ચલી,
 મગર અપની સી મેં નિબાહ ચલી;
 જોકો તુમપર ફિદા કીયા મેંને,
 હક વફાકા અદા કીયા મેંને;

બોલી ફિર આનુએપિ મારકે હાથ,
 નહીં માઅલુમ અખ હે કિતની રાત;
 જું જું ધડીયાલ વાં બજતા હે,
 જ મેરા સન સનાયા બતા હે;
 યુંબી કાઈ ન દરદો ગમસે કુદે,
 કુલે બતે હેં હાથ પાઉં મેરે.
 કુછ અબખ હો સહાહે બનકા તોર,
 ફહતી કુછ હું નિકલતા હે કુછ આર.
 આંસુ આંખોમિં થર થરાતે હેં,
 દસ્તો પા સારે થર થરાતે હેં.
 દિલકો સમગ્રાતી હું મેં બોહતેરા,
 પર સંબલતા નહીં હે જ મેરા;
 જો તુ બેઠા હુવા હે પાસ મેરે,
 પર ઠિકાતે નહીં હવાસ મેરે;
 મેં કહાં હું જો સાથ હું રાત,
 હાથમે' કિરકે હાથ હું તેરા;
 યું તસલ્લી ભેરી કરેગા કાન,
 મેરી સુરત-લજા મરેગા કાન;
 જો કે બેજ તેરા હિરાસ નહીં,
 કાઈ દિલસોઝ બી તો પાસ નહીં;

હોશ આઝે હુવેભી જાતે હેં,
 દિલમેં ક્યા ક્યા ખયાલ આતે હેં;
 પેશ યું ફરકતે હખીબ ન હો,
 કિસ્કી દુશ્મનકો યે નસીબ હો;
 દુસરે આર અબ યે માતમ હો,
 સ્વાંગ બાકી બહોત હેં શબ્દ કમ હો.
 બાક તસ્કીને જાને ઝાર કરેં,
 અબ વસીયત કરેં કે પ્યાર કરેં.
 સુનકે મેંને દીયા યે ઉસકો જવાબ,
 મેરે દિલકો ખસ અબ કરો ન કબાબ.
 તુમતો યું અપની જાન દો મેરી જાન,
 મેં વસીયત સુનું ખુદાકી શાન.
 દિલસે રખના ઝરા યે અપને દુર,
 કાન કમબખ્ત યે કરેગા ઉસુર.
 મુઝપે યે દિન તો કિબરીયા ન કરે,
 તુમ મરો મેં જીયું ખુદા ન કરે.
 જાન દે દોગી તુમ જો બાકર સમ,
 મેંભી મર જાઉંગા ખુદાકી કસમ.
 જો યે દુખેગા ખુબ રોએગા,
 આગે પીઠે જનાઝા હોવેગા.
 એક ઝરા મુઝસે તો કહો યે હાલ,
 જીમેં ક્યા આયા આપકે યે ખયાલ.

દિલહી દિલમેં અલમ ઉઠાતી હો,
 જન દેતી હો ઝહેર ખાતી હો.
 પહોંચા માંખાપસે અગર હે અલમ,
 ઇસકા કરના ન ચાહીયે તુમહેં ગમ.
 જો કે હોતે હેં કામકે અશરાફ,
 ચુંહી કરતે હેં વો કુસુર મચ્ચાફ.
 કુછ તુમ્હીં પર નહીં હેં ચે ઉફતાદ,
 સખકે માંખાપ હોતે હેં જલ્લાદ.
 સદમા હર એક પે ચે ગુઝરતા હે,
 ઝહેર ખાખાકે કોઈ મરતા હે;
 શિકવા માંખાપકા તો નાહક હે,
 ઉન્કા ઓલાદ પર ખડા હક હે;
 હોં જો નારાઝ ચે કયામત હે,
 ઉન્કે કદમોં કે નીચે જન્નત હે;
 તુમતો નામે ખુદાસે હો દાના,
 ઇસપે રૂપ્યા ન ઉન્કા પેહચાના;
 ક્યા ભરોસા હયાતકા ઉન્કી,
 ન ખુરા માનો ખાતકા ઉન્કી;
 હોશ રેહતે નહીં હેં ઇસ સિનકે,
 ચે તો મેહમાન હેં કાઠ દિનકે;

ઈત્નીહી ખાતકા ગુખાર હી કયા,
 ઉન્કે કેહનેકા એઅતિખાર હી કયા;
 ગોરસે દીજયે જો દિલમે ખયાલ,
 ઉન્કા ગુસ્સા નહીં હે જાએ મલાલ;
 સુનકે ઉસને દીગ્ય ચે મુઝકો જવાબ,
 હમને દેખી નહીં હે ચરમે ઈતાબ.
 બેહુયા અયસી જિંદગી કો સલામ,
 મુંહપે આએ ન થે કબી ચે કલામ.
 તાઅને સુનતી હું દો મહીનોસે,
 મોત બેહતર હે અયસે જીનેસે.
 ખુને દિલ કબતલક પીચે કોઈ,
 બે હુયા બનકે કયા જીચે કોઈ.
 નોજ ઈન્સાન બે હમીયત હો,
 આદમી ક્યા ન જરકો ગેરત હો;
 ખાત વો કિસ તરેહ બશરસે ઉઠે,
 ન સુની હો કબી જો કાનોસે;
 વો સુને જરકો ઉસ્કી આદત હે,
 ઈસમે ક્યા અપની અપની ગયરત હે;
 પર મેરે જીતેજ તો બેહરે ખુદા,
 અપને મરનેકા જિંક મુંહપે ન લા;

કાનસા પડ ગયા હે રંગે મહન,
 જન કયું દેગે આપકે દુશ્મન.
 તુમને જ દેનેદી જો કી તદખીર,
 હથકે રોઝ હોંગી દામનગીર.
 તુ સલામત જાહમાં રહે મેરી જાં,
 નિકલે માંખાપક તેરે અરમાં.
 વાસ્તે મેરે અપના દિલ ન કુદા,
 આંદરી ખન્નુ ધરમે ખ્યાલ કે લા.
 હે ચેહી લુત્ફ જિંદગાની કા,
 દેખ સુખ અપની નવ જવાની કા.
 ચાર દિન હે ચે નાલવો ફરીયાદ,
 ઉમ્મલર કાન કિસ્કો કરતા હે યાદ.
 લુત્ફ દુનિયાકે જખ ઉઠાવેગે,
 હમકો હો દિનમે ભૂલ જાવેગે.
 થા ચેહી જિફ જો ખજા ધડીયાલ.
 સુનતેહી ઉસ્કે હો ગઈ બેહાલ,
 હો ગયા ફરતે ગમસે ચેહરા ઝંદ,
 દસતો પા થરથરાકે હો ગએ સંદ;
 મુઝની રૂખપે છા ગઈ ઉસ્કે,
 દિલમે વેહશત સમા ગઈ ઉસ્કે;

દિલમેં ગુઝરા જે ઉસડે સુખદકા શક,
 હુઈ એસતાદા જોકે એરે કુલક;
 ઠંડી જીસદમ ચલી નસીમે સહેર,
 હો ગયા હાલ આરબી અબતર;
 દતનેમેં સુખદદી બજી વરદી,
 દુની ચેહરે પે છા ગઈ ઝરદી;
 હુવે સાખિત જે સુખદહે આસાર,
 હો ગઈ એક ઉસદી હાલતેઝાર;
 બેદદી તઈ જીસમ થર્યાયા,
 સરસે લે પાઉંતક અરક આયા,
 ખાતેં કરની જે થીં સો બુલ ગઈ;
 દમ લગા ચઢને સાંસ કુલ ગઈ;
 બોલી ધખગોક રહીયો દસકા ગવાહ,
 આર કહા લાઇલાહા ઈસ્તિલાહ;
 અબ કુલત ચે હે ખુબહા મેરા,
 બખ્શ દીજે કહા સુના મેરા.
 કેહકે ચે ફિર ચિમટ ગઈ એકબાર,
 આર કીયા ખુબ બીચબીચકે પ્યાર.
 સરસે લેકર ખસાએં તા બદકમ,
 બોલી "તુમ પર નિસાર હોતેહે હમ."

આગ લગ જાય વો ઘડી કમળાસ,"
 બામપર આઈથી મેં કાનસે વક્ત;"
 ફિર ચે બોલી વો પુંછકર આંસુ,
 "મેરે સરકી કસમ ન કુઠીયો તુ;"
 આઝમાતી થી તુમકો કરતી થી,
 મેં તેરે છેડને ડા હંસતી થી;"
 કેહકે ચે ખાત હો ગઈ વો સવાર,
 યાં બંધા આંસુઓંકા ચશ્મસે તાર;
 આતિશે ગમ લડકે ગઈ દુની,
 તપિશે કહ્યને કી અફ્રુની;
 આતીથી યાદ જખ વસીયતે યાર,
 વહેમ લાતા થા દિલ હઝાર હઝાર;
 થી મુસીબત ને ચે ખલા અંગેઝ,
 ધ્યાન આતેથે ક્યા ક્યા વેહશત ખેઝ;
 દિલમેં કેહનેકા થા ને ઉરકે મલાલ,
 આતેથે ઝહેનમેં અજબ ખયાલ;
 કાન રોડેગા નોકે ધર બેઠે,
 ને કહા હે વોહી ન કર બેઠે;
 હર ઘડી થા ને ઈજતિરાબ અફ્રુ,
 ચુપકા રાતા થા બેઠા મેં મેહઝુ;

કે હા એક સિમ્તસે વોહ ગુલ,
 હોશ જસેડે ઉડ ગએ બિલ્કુલ;
 શોઅલા એક આગકા ભડકને લગા,
 મિસ્લ બિસ્મલક દિલ ફડકને લગા;
 યું તો ગુઝરેયે હો પહેર રાતે,
 આર હાથિં કે ઉડ ગએ તોતે;
 હો ગયા દિલકો ઈસતરહકા હિરામ,
 આએ સોસો તરીકડે વિસ્વાસ;
 કહા એક દોસતસે કે તુમ જકર,
 જલ્દ ઈસ શોરો ગુલકી લાવ ખખર;
 રાતેહેં હમસે બદ નરસીખ કોઈ,
 મર ગયા ઉન્કા ક્યા કરીખ કોઈ;
 યું જો યે અપની જન ખોતે હેં,
 કોન હેં કિસ લીયે યે રાતે હેં.
 ક્યા હુવા ઈનપે સદમએ જાંકાહ,
 યે જો કરતે હેં અયસે નાલવો આહ.
 દોડે આખિર ઉધર મેરે એહખાખ,
 લેકર આએ ખખર વહાંસે શિતાખ.
 દીયા ઈસતરહ આકે મુઝસે બયાં,
 કે યહાંસે હે એક કરીખ મકાં.

ખાગે પાસ જે બનાહે ધર,
 વાં ફરોકશ હેં એક સોદાગર.
 યું તો એક શોર રાહબરમેં હે,
 પર યે આદત ઉઝીં કે ધરમેં હે.
 સાફ ખુલતે નહીં ખ યે ઈસરાર,
 મર ગયા ચાકે હે કાઈ બીમાર.
 પર યે હોતાહે અકલસે ઈદરાક,
 કે નહીં જે સખખ ઉડાતે ખાક.
 કુછ ન કુછ તો હે અયેસીહી રૂઢાઢ,
 કે હે યે શોરે નાલ આફરીયાઢ.
 નહીં બરખા યે જે સખખ માતમ,
 હે નિકલતા કિસી જવાનકા દમ.
 હર બશર હો રહાહે દીવાના,
 કાઈ મરતા હે સાહિબે ખાના.
 નહીં કાખુમેં હે કિસીકા દિલ,
 પીટતે સખ હે સાહિબાને મહેલ.
 નહીં દેતા સુનાઈ કુછ બિલકુલ,
 હે ફક્ત એક હાય હાયકા ગુલ;
 થમતા એક દમબી વહાંખરોશ નહીં,
 કિસસે પુછેં કિસીમેં હોશ નહીં;

રાતે જીસ દર્દસે હં વોહ ઇસ દમ,
 દુખા જતા નહીં પુઢાડી કસમ;
 ફેલ ગઈથી જો વોહ કે ખાઈંગી ઝહેર,
 મેં ચે સમઝા કે હોગયા વોહી કહેર;
 ગો હયાસે ન ઉસ્કા નામ લીયા,
 દાનોં હાયોસે દિલકા થામ લીયા;
 દાસ્તોંને જો દુખી ચે સુરત,
 યોલે ઇસ્લર્હ અઝ રહે ઉદ્દત;
 હાલે દિલ યું તુમહારા ગેરતોહે,
 મગર ઇસ વક્ત કયા હે ખેરતો હે;
 બે સબબ ફિસ લીયે હુવે હો ઉદાસ,
 ઉડ ગયે કયું તુમહારે હોશો હવાસ;
 ફાનસી આદત આ ગઈ ઈસદમ,
 સુરદની મુંહપે ધાગઈ ઈસદમ;
 કયા હે જો ઈતને બેફરાર હો અબ,
 કોઈ મર જાય ઉસ્સે કયા મતલબ;
 એસી હાલત જો પેચો તાબડી હે,
 તુમકા કયા વજહ ઈઝતિરાબડી હે;
 શહેરમેં રોઝ લોગ મરતે હેં,
 ખુદકાં ઉસ્કા કોઈ કરતે હેં;

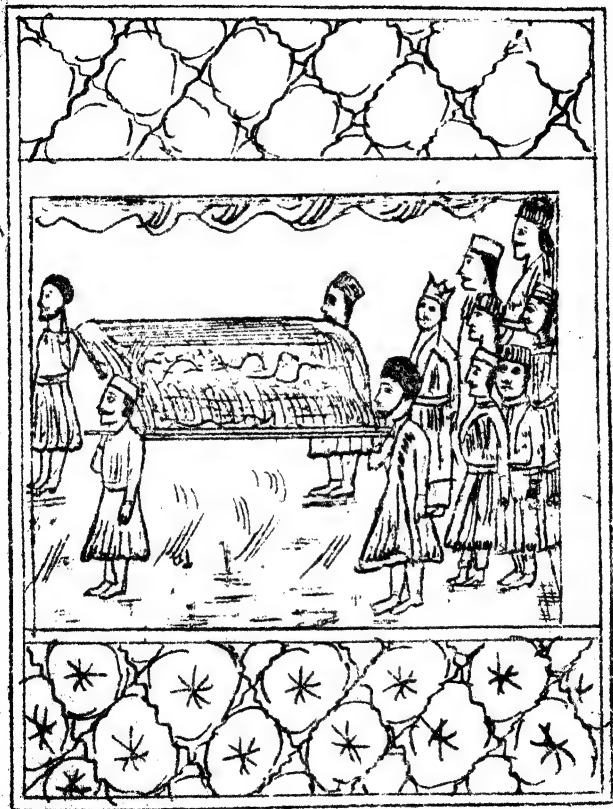
ફિક્ક કરના હે ઈસ તરેહ કી ઝૂંઝૂં,
 યુંહી હો જતા હે બશરેકા જુનું;
 સુનકે માંખાપ ક્યા કહેંગે બતાવ,
 હોશ પકડો ઝરા હવાસમેં આવ;
 તુમકો ક્યા હે જો જન ખોતે હો,
 જો સખબ આપહી આપ રોતે હો;
 હો રહેહો મલુલ કિસ ગમસે,
 હાલ દિલકા કહેા તો કુછ હમસે;
 તાઅના આમેઝ દોસ્તોંકે બયાં,
 હુવે માલુમ નશતરે રંગે જાં.
 ન દીયા ઉન્કો મારે ગમકે જવાબ,
 ટાંપકરં મુંહ લીયા બહાનએ જવાબ.
 ઉઠ ગયે દોસત આશના જીસદમ,
 ખોલકર ચુપકે મુંહકો ઉઠ હમ.
 હાલે દિલ સીનેમેં હુવા જો તબાહ,
 બેઠા કમરેસે આનકર સરે રાહ.
 દુખા બરપાહે એક હશરકા ગુલ,
 બીહસે બંદ રાહ હે બિલકુલ.
 ઉસ તરફસે જો લોગ આતે હેં,
 યેહી આપસમેં કહતે જાતે હેં.

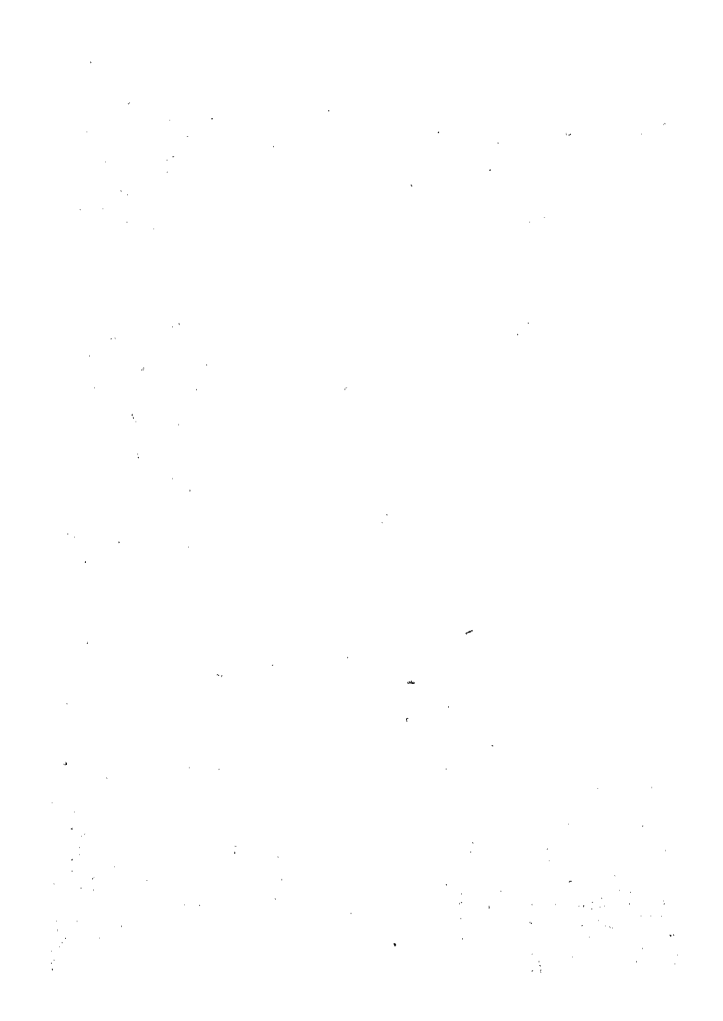
“હાલ ઉન્કાળી જાએ રિકકત હે,
 દાગ ઝોલાદકા કયામત હે.
 નોય હાલે હેં સારે સરકે બાલ,
 ક્યા પરેશાહે વાલિદનકા હાલ.
 આફતે તાઝા સરપે હે આઈ,
 બક રહેહેં મિસાલે સૌદાઈ.
 ધ્યાન ઉન્કી તરફ જો જતા હે,
 ગમસે મુંહકા કલેજ આતાહે.”
 જો કે થે ઉન્મેં સાહિબે ઝોલાદ.
 હાલ અખ્તર થા ઉન્કા હુદસે ઝિયાદ,
 ફેહતે થે કુટકર સરો સીના,
 “કયું ન દુશ્વાર ઉન્કો હો જના.
 મરગે ઝોલાદકા વો માતમ હે,
 રંજો ગમ જસ કદર કરેં કમ હે;”
 કોઈ ફેહતાથા “કેસી આફત હે,
 નવ જવાં મરનાળી કયામત હે;
 યું તો હે અજ પયે ઝમાના મરગ,
 ન મરે પર કોઈ જવાના મરગ;
 કોઈ ઝોલા કે “હે સબીકો મલાલ,
 દુખા જતા નહીં હે બાપકા હાલ;

આતિશે ગમસે દિલ હુવા હે કબાખ,
 હે તપાં મિસ્ત્રે માહીએ બે આખ;
 ચશમા જરીદે ચશમે ગિરીયાં કા,
 હોશ બાદી નહીં તનો જાંકા;
 નહીં દમખર કિસીકા વહાં આરામ,
 દેખને વાલે રો રહેહે તમામ;
 ફ્રાડ હાલે હેં સખને સર અપને,
 સરોપાદી નહીં ખખર અપને;
 બનીયે બકકાલ જન ખોતે હેં,
 સારે દુકાનદાર રોતે હેં;
 હાલ દેખા જો મેંને યે ઉકર,
 હિલ ગયા સીનેમેં દિલે મુઝતર;
 ન રહી તાખ રંજકે મારે,
 લેગે ધરશને દસતોપા સારે.
 બેહરે ઉદ્દતને દિલમેં મારા જોશ,
 ગિરપડા હોકે ખાકપર બેહોશ.
 ઈશકદી થી જો દિલકો ખીમારી,
 ગશકા વ્યાલમ સા હો ગયા તારી.
 હો વડી બાઅદ દિર જો આયા હોશ,
 દેખા ખરપા અજબ હે જોશો ખરોશ.

આગે આગે હે કુછ જુલુસ રવાં,
 સર ખુલે પીઝે કુછ હેં પીરો જવાં;
 સિત રસીદા હેં ઝારતેં કુછ સાથ,
 રસીનઝો સરખે મારતી હેં હાથ;
 કાઈ માના હે કાઈ દાર્દ હે,
 કાઈ અન્ના કાઈ ખિત્તાર્દ હે;
 જળ વો બારતી હેં ગમસે આહેંસદ,
 સુનને વાલેંદે દિલમેં દોતાહે દર્દ;
 દોતા યેરોડા હે મશાવ ઉન્કા,
 દોખા જના નહીં હે હાવ ઉન્કા;
 કુછ બયાં અયસે હોને જતે હે,
 ગરતે વાલે રાતે જતે હે;
 ઉન્કે પીઝે પડી ફિર ઉરપે નિગાહ,
 કે ન દેખે બશર મચ્ચાત અદ્વાહ;
 શામીયાતા નયા ઝરીકા હે,
 નીચે તામુત હસ પરીકા હે;
 મેહરા હસ પર બંધાહે એક ઝરનાર,
 જયસે યુલ્શનદી આખિરી હોખાદાર;
 થી પડી ઉરપે એક ચાદરે યુલ્શ,
 જયસે યુલ્શમુ વો રહધી બિલ્કુલ;
 ઉદ સોઝ આગે આગે રેશન થે,
 મરખમ્મે પરબી લાખ બેબન થે;

બીડ તાપ્તકે થી અયેસી સાથ,
 જસે આયે કિસી દુલ્હનકી ખરાત;
 સખ વઝીઆ શરીફ થે હમરાહ,
 બીડથી ઈસ તરેહકે તંગથી રાહ;
 સાથથે ખેશો અકરૂબા સારે,
 રો રહે થે ગરીબ બીચારે;
 પીછે પીછે થા સખકે સોહાગર,
 હો પરેશાં, ઉદાસ, ખાકબસર;
 આગે આગે જનાઝા જતા થા,
 ગશ ઉસે હર કલમ પે આતા થા;
 હાલ ઈસતરહ હો રહા થા ઝખું,
 બેહતા જતા થા સરકે ઝખમસે ખું;
 સખ અમીરોં ફકીર રાતે થે,
 દેખકર રાહબીર રાતે થે;
 પીછે સખકે કિનસમેં થી માદર,
 કેહતી જતી થી ઈસતરેહ રોકર;
 “તેરી મધ્યતપે હો ગઈ મેં નિસાર,
 કમસખુન હાય મેરી ગેરતદાર;
 દિલપે જે ગુઝરી કુચ્છ બયાન નકી,
 કુછ વસીયત બી મેરી જાન નકી;
 કુછ નહીં માંકી અબ ખબર તુમકો,
 કિસકી થે ખાગઈ નઝર તુમકો;

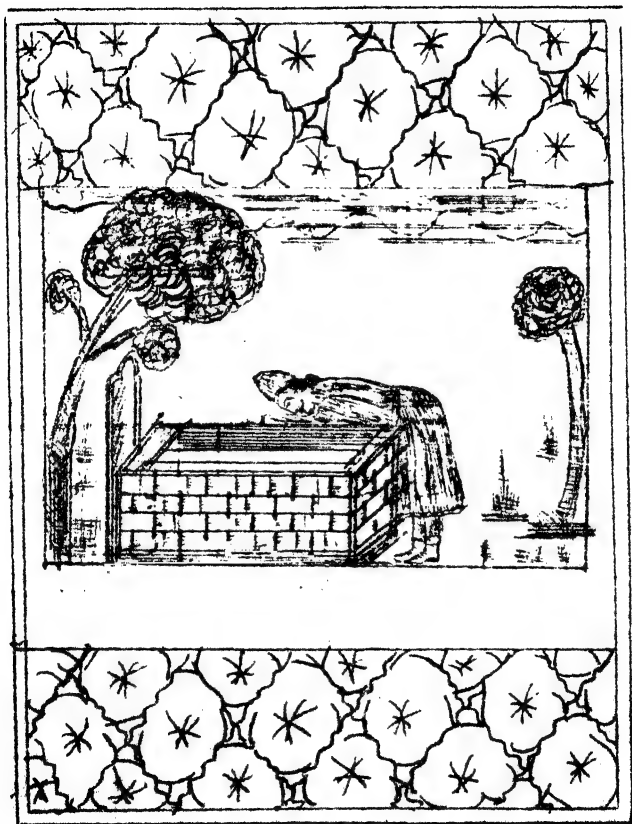
દિલ ઝઠ્ઠીમેં મેરા તોડ ગઈ,
 બેટા ઈસ માંકા કિસપે છોડ ગઈ;
 તાઝા પેદા જીગરપે દાગ હુવા,
 ઘર મેરા આજ બે ચરાગ હુવા;
 દિલકો હાથોસે કાઢ મલતા હે,
 જી સંભાલે નહીં સંભલતા હે;
 ઝહેર દેદે કાઈ મેં ખા જાઉં,
 યા ઝમીં શક હો મેં સમા જાઉં;
 દાગ તેરા જીગર જલાતા હે,
 ચાંદસા મુખડા યાદ આતા હે;
 મિટ ગયા હુત્ક જિંદગાની કા,
 દિલકો ગમ હે તેરી જવાની કા;
 બ્યાહ તેરા રચાને પાઈ ન મેં,
 કાઢ મલત બડાને પાઈ ન મેં;
 તેરી સુરત પે હો ગઈ દુરખાં,
 ચલી દુનિયાસે કેસી પુર અરમાં;
 હુંઈ કિસ બાત પર ખફા બોલો,
 અમ્માં વારી ઝરા જવાબ તો દો;
 બોલતી તુમ નહીં પુકારે સે,
 અબ જીયું ગીમેં કિસ સહારે સે;
 ક્યા કઝાને જીગરપે દાગ દીયા,
 આજ ઘર મેરા બે ચરાગ દીયા;

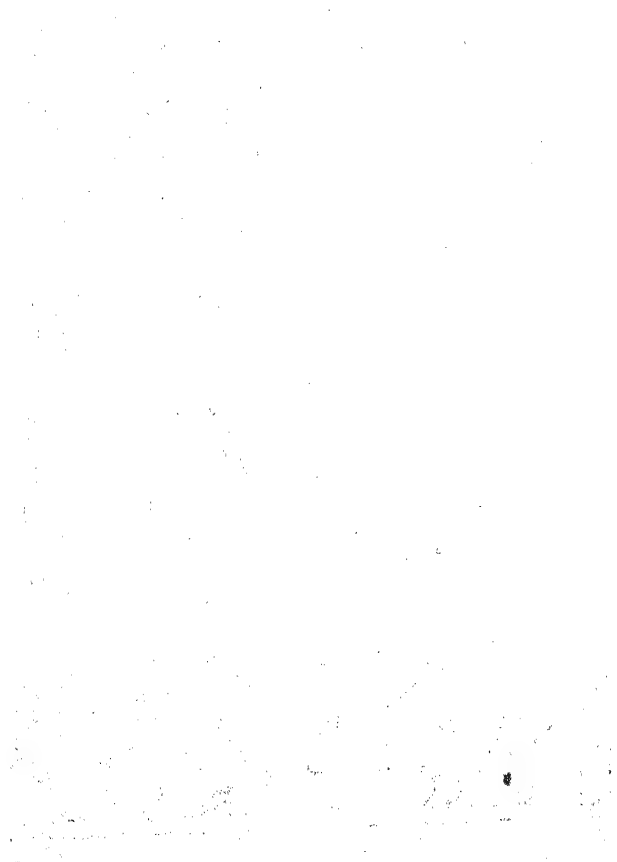
પર

નિકલા માંખાપ કા ન ફૂછ ચરમાં,
હાય બેઠી ચઢી ન તુમ પરવાં;
અયેસી ઈસ માંસે હો ગઈ બેઝાર,
કી ન બિદમત બી પડે કુછ બીમાર.
ન જીયુંગી તેરે શિરાકમે મેં,
હિત તડપતા હે આંખેં દુઢતી હે.
કિસ મુસીબત મેં પડ ગઈ બેઠી,
કુખ મેરી ઉગડ ગઈ બેઠી.
ઉમ કટનીથી જોસે સદમે મેં,
ઠોકરે થી બઢી ખુઠાપે મેં;
સુનકે ઈસતર્ફ ઉસકી માંક બેન,
ઝાર સીનેમેં દિત્ત હુવા બેચેન;
થી વસીખ્યત જો ઉસ પરીકી યાદ,
સખડે પીછે મેં હો લીસા નાશાદ;
જો યે તાકન ન થી કે ચતતા રાક,
લે ચક્કા જઝમે ઈશક પર હુમરાહ;
પીછે ઉન સખડે જો રવાંયા મેં,
સુરતે ગરહે કારવાં થા મેં;
ગર તડપતા થા સુરતે બિસ્મિત,
બેઠ જતા થા ગાહ થામંકે દિલ;
જુ જુ કરતા થા ઝખ્ત મેં નાલા,
હોતા જતા થા દિલ તહો બાલા;

મુરગે બિહિમલકી મેરી સુરત થી,
 યાં ગિરા વાં ગિરા યે હાલત થી;
 અલ્લ ગરઝ પહોંચા સાથ ઉન્કે વહાં,
 દફનકા ઉન્કે થા મકામ જહાં;
 કાઝ ખુદતી જો વાં નઝર આઈ,
 લાખ રોકા પ ચશ્મ ભર આઈ;
 દુખકર યે જો લોગ રોને લગે,
 દુકડે દુકડે જીગરકે હોને લગે;
 તાકતે ઝખ્તે ગિરીયા જખ વ રહી,
 દિલસે મેને યે એપને ખાત કહી;
 “કેહકે ક્યા મર ગઈ વો જાન તુઝે,
 કુછ વસીયતકા બી હે ધ્યાન તુઝે;
 હો ન સિલ્લાહ બે ફરાર દેતના,
 ઝખત કર નાલા હો સડે જીતના.”
 દિલકો સમઝા કે યે ગયા મેં વહાં,
 જમ્મ સખ ઉસકે અકરૂખા યે જહાં;
 દિલે આકૃત ઝદોડા બેહલા કર,
 સુપકા બેઠા મેં એક તરફ જોકર;
 અશક આંખોસે જો ન બેહતે યે,
 લોગ પર દુખકર યે કેહતે યે;
 “હાલ ચેહુરેકા આજ કેસા હે;
 ખેર તો હે ? મિઝાજ કેસા હે;

લાલ આંખે હેં તમ તમાએ હેં ગોલ,
 વગલ ક્યા હે બચાન દીજ્યે હાલ;
 મુંહપે એક મુદનીસી છાઈ હે,
 ચેહરે પે છુટ રહી હબાઈ હે;"
 બોલા મેં આર કુછ નહીં હે બાત,
 શબકા સોયા નહીં હું સારી રાત.
 ઉસપે પેદલ ચલા હું મેં મજાનુર,
 રંગ ચેહરેકા હો ગયા કાકુર.
 તર્કે આદત બી એક આદાવત હે,
 રાતકા બગના ક્યામત હે."
 દીતકા શક ઉનકે સખ નિકાલ દીયા,
 ચેહી કેહ સુનકે ઉનકા ટાલ દીયા;
 ગુલ હુવા ઈતનેમેં સખ આતે બચ્ચાં,
 કાતેહા પઠતે બચ્ચેં બતે બચ્ચેં;
 સુનકે થે સખ વહા ગચ્ચે એહબાખ,
 બખ્શા પઠ પઠકે કાતહેકા સવાખ;
 બખકે ઇસસે બી હો ગઈ કુરસત,
 આચ્ચે જીતને થે હો ગચ્ચે રખસત;
 પાઈ તનહા બે મેને ચારકી કબ્ર,
 દીતકા બાકી રહી ન તાકતે સખ;
 થા બે ઉસ શમચરકા દીવાના,
 દોઠકર આયા મિસ્લે પરવાના;

ગિર પડા આડે ક'પ્ર પર એકબાર,
 આર રેને લગા મેં ઝારો નઝારક
 ન રહાયા જો ઇખતિયારયેં દિલ,
 લોટા તુરખત પે સુરતે બિસ્મિલક
 દીલ અજબ કુછ મઝા ઉઠાતાયા,
 ક'પ્ર ઉરકી ગલે લગાતા થા.
 મર ગઈથી જો મુઝપે વો શુદ્દામ,
 જિન્દગી હો ગઈ મુઝેલી હરામ,
 દેખ્યા આંખોસે થા જો એસા કહેર,
 ખા ગયા મેંલી ધરમેં આકર ઝહેર.
 હો પહેર તક તો કે રહી બરી,
 બાદ ફિર ઈસકે ગરા હુવા તારી.
 તીન દીન તક રહી વો બેહોશી,
 હો ગઈ જીસમેં શુદ્દ ફરામોશી.
 એન ગફલતમેં ફિર પે દેખ્યા ખવાખ,
 કે પે કેહતી હે વો બચરમેં ઈતાખ.
 સુન તો રે તુને ઝહેર કયું ખાયા,
 કુછ વસીયતકા બી ન પાસ આયા.
 હુવે શુદ્દ રક્તા એસે હદસે જિયાદ,
 દોહી દીનમેં બુઝાદી મેરી યાદ.

દિલસે મેરા ભુલા દીયા કેહના,
 હાં, યેહી ચાહીયે થા કયા કહેના.”
 કેહકે યે જળ વો હોગઇ રૂપોશ,
 ખુલ તેઈ આંખ, આગયા મુઝે હોશ.
 ઝહેરકા ફિર ન કુછ અસર પાયા,
 એક તઅજબુખસા મુઝકો યે આયા.
 આશના હોસ્ત સખ કા થા ખયાન,
 મુઝે જી ઉઠે લો ખુલાશી શાન.
 હો ગયા વાસિદેનકો યે સુર,
 ખઠ ગયા દિલકા ચેન, ચશમકા તુર.
 અકરૂખા સુનકે સખ હુવે દીસરાત,
 આકે દેને લગે મુખારિક ખાત.
 હાસિલ ઈતનાયા ઇસ કહાનીસે,
 હમ રહે જિન્દા સખત જાનીસે.

ઈધરબી નો દેખો

અવેક લેણ દુબર હસ્તાન રૂ. ૪	કોઢેરે ઈરક ખાતમવીર ૦-૮
હસ્તાને અમીર હમઅન રૂ. ૨	અશોક મુલમુલ ૦-૨-૦
દાતમનાઈ ૭ સલાલ પુરે રૂ. ૧	કીરકે બના ૦-૨-૦
મોતમુસાદા યાને ૧૦ મળવીસ ૧	મોરીકા અખન ૦-૨-૦
જાળનામે મોહમદ હનીફ રૂ. ૧	મરીયાબકી હજમત ૦-૨-૦
કિરયા મુલખકાકલી ૦-૧૦-૦	અશોક મસુકી કિરકાદ ૦-૨-૦
કિરયા મોતા કલાલી ૦-૧૦-૦	કલામે દાગ ૦-૨-૦
કિરયા મુસુદ મુલેખા ૦-૧૨-૦	કલામે અમીર ૦-૨-૦
લેણ મમનુ ખાતમવીર ૦-૪-૦	નુરીપુતલી દુરુઅમમ ૦-૨-૦
કિરયા તમીમ અન્-શાસી ૦-૨-૦	યદુદીલી લડકી નારક ૦-૨-૦
મોહુદ મુલખકે અન્નત ૦-૪-૦	આતમી નાગ નારક ૦-૨-૦
નોવલ જવાન બીબી ૦-૨-૦	ઇન્દર મણા ખાતમવીર ૦-૩-૦

ક કહેરી મિતલાસા. ક

ખરીદારોએ કીતામે મેગાને વળત આપના પુન પતા યાને
 નામ-મુકામ-પોસ્ટ ૭૭૬ હરદુઆ હા યા મુલખાતી હોરી
 યા કમિશનર હરદુઆ લીખના ચહીય ખત માફ ન લીખ
 હસા ખતકા માલ યા જવાબ નહીં ખેત જતા હે.

હરદીરામકી કીતામે મીલનેકા પતા:—

મુન્શી મોહમદ મૈયુખ	}	હુસેન મીરખાં મુકસે
મુકસેલર.		કરીશહ પોસ્ટ નં ૦
પીલ્હાલિસ પોસ્ટ નં. ૭ મુખર્ક.	}	મુખર્ક.

